

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 527

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 26 iulie 2011

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
170. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale privind aprobarea Ghidului de bună practică pentru cultivarea și recoltarea plantelor medicinale și aromatice	2–11
2.359. — Ordin al ministrului finanțelor publice pentru modificarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2009 privind gestionarea financiară a instrumentelor structurale și utilizarea acestora pentru obiectivul convergență, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.548/2009	12–13
ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR	
495. — Decizie privind sancționarea Societății Comerciale FEM — BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. cu interzicerea temporară a exercitării activității	14–15
498. — Decizie privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății Comerciale NOVALTO BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.	15
ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI	
24. — Circulară privind punerea în circulație, în scop numismatic, a unei monede din aur dedicate aniversării a 140 de ani de la nașterea lui Nicolae Iorga	16

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

privind aprobarea Ghidului de bună practică pentru cultivarea și recoltarea plantelor medicinale și aromatice

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 71.826 din 5 iulie 2011 al Direcției generale politice în sectorul vegetal,
având în vedere prevederile art. 3 alin. (3) din Legea nr. 491/2003 privind plantele medicinale și aromatice, precum și produsele stupului, republicată,
în temeiul prevederilor art. 7 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 725/2010 privind reorganizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și a unor structuri aflate în subordinea acestuia, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Ghidul de bună practică pentru cultivarea și recoltarea plantelor medicinale și aromatice, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Valeriu Tabără

București, 11 iulie 2011.
Nr. 170.

ANEXĂ

GHID

de bună practică pentru cultivarea și recoltarea plantelor medicinale și aromatice

Plantele medicinale au fost folosite încă din cele mai vechi timpuri în lupta organismului uman cu boala. Știința modernă a demonstrat acum efectul subtil pe care acestea îl au asupra corpului.

În căutarea celor necesare traiului, omul a observat că anumite plante, puse pe răni, alinau durerea, favorizând cicatrizarea acestora, iar altele, consumate, vindecau unele boli.

Cultivarea plantelor medicinale și aromatice este favorizată de condițiile pedoclimatice din țara noastră. Varietatea condițiilor naturale imprimă o diversitate a speciilor, care reprezintă o sursă de material vegetal pentru medicină și alimentație.

Ghidul de bună practică pentru cultivarea și recoltarea plantelor medicinale vine în sprijinul agricultorilor, punându-le la dispoziție principalele elemente tehnologice pentru obținerea unor recolte de calitate și asigurând profitabilitate.

Introducere

Scopul elaborării Ghidului de bună practică pentru cultivarea și recoltarea plantelor medicinale și aromatice este de a crea o structură de bază care să pună în evidență elementele tehnologice specifice principalelor plante medicinale și aromatice cultivate în țara noastră.

Baza legislativă pentru elaborare este Legea nr. 491/2003 privind plantele medicinale și aromatice, precum și produsele stupului, republicată.

Ghidul este structurat pe 4 capitole, care cuprind recomandări referitoare la verigile tehnologice de urmat în scopul obținerii unor producții corespunzătoare, utilizarea sa fiind voluntară.

Prezentul ghid a fost elaborat cu avizul Comitetului tehnic al plantelor medicinale și aromatice și al produselor stupului, care este organizat și funcționează potrivit prevederilor Legii nr. 491/2003, republicată.

Utilizarea ghidului va avea drept rezultat îmbunătățirea activității în sectorul plantelor medicinale și aromatice.

Pe baza Ghidului de bună practică pentru cultivarea și recoltarea plantelor medicinale și aromatice, Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale elaborează normele tehnice de producere și comercializare a plantelor medicinale și aromatice.

Pentru perioada următoare, se apreciază o creștere a suprafețelor cultivate cu plante medicinale și aromatice, precum și a sortimentului de specii cultivate, având în vedere adaptabilitatea celor mai importante dintre acestea la condițiile naturale specifice.

Ghidul de bună practică pentru cultivarea și recoltarea plantelor medicinale și aromatice a fost elaborat în colaborare cu Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Agricultură Fundulea.

CAPITOLUL I

Aspecte generale privind cultivarea plantelor medicinale și aromatice

1.1. Generalități

Plantele medicinale și aromatice sunt cunoscute din Antichitate, vechile civilizații aducându-și contribuția la cunoașterea și utilizarea unui număr cât mai mare de specii. Paralel cu dezvoltarea chimiei, a fost posibilă și cunoașterea substanțelor active (principii active) din plante.

În producția de plante medicinale și aromatice calitatea produselor este dată de conținutul în principii active. Cantitatea de principii active din plantă este condiționată de factorii ecologici, de zonarea speciei, de tehnologia de cultură, de

valoarea biologică a cultivarului (populație, soi, hibrid etc.) și, nu în ultimul rând, de modalitățile de prelucrare primară și, respectiv, secundară.

La alegerea unei specii pentru un anumit areal de cultură se are în vedere complexitatea interacțiunii diferiților factori de vegetație, astfel încât să se asigure un raport optim între condițiile pedoclimatice și cerințele biologice ale plantelor. Se evită astfel situațiile în care condițiile naturale pot determina creșterea producției de biomasă vegetală în detrimentul conținutului în principii active.

1.2. Zonare

Prin *zonarea culturilor* se înțelege stabilirea zonelor de favorabilitate ale acestora, pe baza confruntării condițiilor naturale ale arealului respectiv cu cerințele biologice ale speciilor ce urmează să se cultive. Această planificare are un grad înalt de dificultate, deoarece, spre deosebire de alte grupe de plante cultivate, la amplasarea în teritoriu a speciilor medicinale și aromatice, pe lângă obținerea unor cantități maxime de masă vegetală, trebuie avut în vedere și nivelul ridicat al conținutului în principii active. Sunt frecvente cazurile în care condițiile naturale sunt favorabile producerii cantității corespunzătoare de materie primă vegetală, dar acestea acționează în detrimentul conținutului în principii active sau al compoziției acestora. Astfel, se cunoaște că diferitele condiții pedoclimatice nu influențează conținutul total în alcaloizi la *Papaver somniferum*. Temperaturile mai scăzute și umiditatea mai accentuată, mai ales în perioada formării și maturării capsulelor, sunt defavorabile însă acumulării morfinei, în schimb, ele influențează pozitiv conținutul în codeină. În zonele situate mai la nord, în comparație cu regiunile din Ucraina, s-a constatat că procentul de ulei în frunzele de *Mentha piperita* este mai mare cu 12—13%. Paralel cu creșterea nivelului conținutului în ulei sporește și cel de mentol.

Pe de altă parte, solul și umiditatea din sol influențează semnificativ producția de herba la aceeași plantă; solul nisipos și mai umed este mai indicat decât cel greu și cu deficit în umiditate. Cu cât clima este pronunțat continentală, la *Matricaria chamomilla* predomină exemplare cu habitus necorespunzător și cu conținut mai redus în azulene.

Din cele câteva exemple, reiese că factorii pedoclimatici au o influență apreciabilă asupra formării și acumulării principiilor active, precum și asupra creșterii și dezvoltării plantelor medicinale și aromatice.

Nu trebuie să se ignore însă faptul că aceste influențe se manifestă pe fondul însușirilor ereditare existente în materialul cu care se lucrează. În stadiul actual, în țara noastră, la elaborarea lucrării de zonare s-a avut în vedere plasticitatea ecologică accentuată a majorității speciilor de plante medicinale și aromatice și s-au delimitat două zone mari de cultivare, luându-se în considerare cei mai importanți factori de vegetație.

Astfel, s-au nominalizat o zonă umedă și răcoroasă, cu precipitații de 600—750 mm anual și temperaturi medii anuale cuprinse între 7,5 și 8,5°C (regiunile subcarpatice, depresiunile intramontane etc.), și o zonă uscată și călduroasă, cu un regim pluviometric care variază între 475 și 600 mm, cel termic fiind cuprins între 10 și 11°C (câmpiile Bărăganului, Burnazului, Olteniei, Timișului, Moldovei și Podișul Dobrogei). În cadrul acestor zone mari există, bineînțeles, diferențieri de relief, sol, lumină, microclimat, care, la rândul lor, creează subzone cu grade diferite de favorabilitate pentru culturile de plante medicinale și aromatice.

1.3. Condițiile de climă și sol

Având condiții foarte variate de climă și sol, țara noastră are o floră diversificată și bogată. Optimizarea condițiilor de creștere și dezvoltare a plantelor se realizează în funcție de cerințele biologice privind temperatura, apa, lumina și solul.

Pentru a parcurge un ciclu de vegetație, o specie are nevoie de o anumită cantitate de căldură, exprimată în constanta termică (suma temperaturilor medii zilnice mai mari de 5°C), având valori cuprinse între 900°C și 2200°C pentru majoritatea plantelor medicinale și aromatice.

Cerințele de temperatură sunt influențate de originea speciei, astfel încât fiecare fază fenologică are un optim de temperatură ce variază între 18°C și 25°C, cu maxime care nu trebuie să depășească 35°C.

În general, temperaturile moderate favorizează producerea de biomasă vegetală, în timp ce temperaturile ridicate determină acumularea de principii active, cum ar fi uleiurile esențiale. Plantele medicinale și aromatice manifestă cerințe moderate de apă, nivelul optim realizându-se la cca. 70% din capacitatea totală de reținere a apei. Totuși, în timpul proceselor de creștere și dezvoltare a plantelor, apar unele faze critice cum ar fi germinația (cu precădere la speciile cu semințe mici și foarte mici), fenofaza de îmbobocit-înflorit, formarea organelor subterane etc. În ceea ce privește factorul lumină, majoritatea plantelor medicinale și aromatice sunt heliofile și se caracterizează printr-o anumită fotoperiodicitate, distingându-se, în acest sens, plante de zi scurtă, plante de zi lungă și plante care nu reacționează la lungimea zilei.

Cerințele legate de sol se referă în mod deosebit la structură și textură, prin prisma faptului că majoritatea plantelor au semințe mici și foarte mici și necesită, în primele stadii de dezvoltare, un raport favorabil între aer, apă și substanțe nutritive.

Proprietățile chimice ale solului trebuie să corespundă necesităților de micro și macroelemente. Reacția solului, exprimată printr-un pH neutru, asigură cele mai bune condiții de creștere și dezvoltare pentru majoritatea speciilor de plante medicinale. Îmbunătățirea compoziției chimice a solului prin folosirea îngrășămintelor și a amendamentelor pentru corectarea reacției solului determină obținerea unei producții de biomasă vegetală corespunzătoare.

1.4. Tehnologia de cultivare

Tehnologiile de cultivare la plantele medicinale și aromatice sunt determinate de specie și tipul de cultură (anuală, biennială și perenă), de organul de plantă recoltat (herba, frunze, flori, rădăcini etc.) și de zona de cultură (la speciile cu plasticitate ecologică mare).

1.4.1. Rotația

Culturile de plante se înființează pe terenuri cu grad redus de îmburuienare, plane sau cu expoziție sudică, pe care s-au realizat lucrări agrotehnice specifice speciilor prășitoare ori leguminoase.

Asolamentul reprezintă una din cele mai importante măsuri agrotehnice pentru sporirea producției. Revenirea pe același teren se face după cel puțin 4 ani (datorită unor boli și a îmburuienării specifice) pentru majoritatea speciilor de plante medicinale.

Culturile bienale sau perene se amplasează în afara asolamentului, care la plantele medicinale și aromatice trebuie să fie mixt.

1.4.2. Fertilizarea

Aplicarea de îngrășăminte determină atât creșterea producției de materie primă vegetală, cât și ridicarea conținutului în principii active.

La stabilirea dozelor de îngrășăminte se va ține seama de aceleași elemente ca și la celelalte culturi (consumul specific, recolta scontată, gradul de aprovizionare a solului în elemente nutritive, planta premergătoare) și se va avea în vedere influența fiecărui element fertilizant asupra producției de masă vegetală și a conținutului în principii active.

Îngrășămintele chimice cu micro sau macroelemente se utilizează în funcție de agrofondul existent, de raportul elementelor specifice fiecărei specii și de producția de principii active urmărită. La culturile de plante medicinale și aromatice, aplicarea îngrășămintelor chimice cu macroelemente (azot, fosfor, potasiu etc.) se face, de regulă, la intrarea în toamnă (a se vedea codul bunelor practici), la lucrările de bază ale solului și fazial în timpul perioadei de vegetație, prin fertilizare extraradiculară, folosind îngrășămintele foliare. Epoca de aplicare, modul și doza sunt stabilite în funcție de specie, tehnologia de cultivare, zonă, sol etc.

Dozele orientative de îngrășăminte chimice sunt de 40—100 kg/ha azot, 40—80 kg/ha fosfor, 30—60 kg/ha potasiu, dar acestea se vor stabili ținând seama de elementele arătate mai sus. Îngrășămintele cu fosfor și potasiu se aplică sub arătura

adâncă, iar cele cu azot la pregătirea patului germinativ, în cazul plantelor anuale. La culturile bienale și perene, azotul se aplică atât la pregătirea patului germinativ, cât și la ieșirea din iarnă (a se vedea codul bunelor practici).

Îngrășămintele organice (de exemplu gunoii de grajd) trebuie să fie bine fermentate și se aplică la speciile anuale. Gunoiul de grajd încorporat sub arătura adâncă în doză de 20—40 t/ha este bine valorificat de plantele cu perioadă lungă de vegetație, cum sunt culturile perene, precum și de cele la care se recoltează masa vegetativă.

1.4.3. Lucrările solului

Operațiunile care se execută cu diferite mașini și utilaje asupra solului și sunt practicate cu scopul de a afâna, mărunți, nivela solul, de a încorpora îngrășămintele și amendamentele și de a combate prin metode preventive buruienile, bolile și dăunătorii din culturile de plante medicinale și aromatice poartă denumirea generică de *lucrările solului*.

O contribuție semnificativă a lucrărilor solului o reprezintă faptul că semănatul sau, respectiv, plantatul se va face în condiții optime, iar plantele vor găsi condiții bune de germinare, răsărire, creștere și dezvoltare, premisele unei recolte bune și de calitate superioară.

În cadrul unei tehnologii de cultură, lucrările solului reprezintă o verigă importantă și, de aceea, este necesar să fie efectuate în cele mai bune condiții. Astfel, fermierul trebuie să cunoască unele particularități ale terenului, tipul de sol, prezența buruienilor-problemă, unele caracteristici ale speciei cultivate pentru punerea la punct a metodelor de lucru, a utilajelor necesare și a indicilor de execuție.

Pe terenurile în pantă, lucrările se vor efectua de-a curmezișul pantei. De asemenea, resturile vegetale trebuie mărunțite foarte bine înainte de arătură cu o grapă cu discuri, pentru a nu îngreuna efectuarea arăturii și a celorlalte lucrări. Lucrările solului trebuie să fie efectuate pe cât posibil în intervalul de umiditate optim, pentru a avea un minimum de consumuri energetice.

În funcție de specia cultivată, se execută mai multe lucrări ale solului. Numărul de lucrări și ordinea de execuție a acestora definesc sistemul de lucrări ale solului. Cea mai importantă lucrare este arătura, care se poate efectua de obicei la 15—20 cm adâncime (pentru unele specii trebuie executată mai adânc, la 20—30 cm).

Lucrările solului trebuie să cuprindă obligatoriu un dezmiriștit, imediat după recoltarea plantei premergătoare, executat cu grapa cu discuri, pentru mărunțirea resturilor vegetale și a buruienilor.

Arătura de bază se efectuează vara sau toamna și, dacă nu s-a putut realiza ori în cazul înființării culturilor succesive, poate fi înlocuită prin trecerea cu cultivatorul sau cu plugul fără cormană, pentru a mobiliza solul pe o adâncime de 18—22 cm. Atunci când solul este prea uscat, după recoltarea plantei premergătoare, în toamnă, se poate înlocui arătura cu lucrări cu grapa cu discuri grea. Întreținerea arăturii și nivelarea terenului se pot executa imediat după arătură sau primăvara, concomitent cu pregătirea patului germinativ.

Pregătirea patului germinativ se realizează chiar înainte de semănat, pentru a nu crea condiții de pierdere a apei din sol. Această lucrare se poate face cu un combinator, pentru mărunțirea terenului foarte bine, mai ales pentru speciile care au semințe foarte mici (muștar alb, măghiran, salvie, negrilică), precum și cu o grapă cu discuri în agregat cu o grapă cu colți reglabili. În practica curentă este recomandat combinatorul.

Tăvălugitul se poate executa atunci când terenul este prea afânat înainte de semănat sau atunci când semințele speciei cultivate sunt prea mici și trebuie să se creeze condiții optime de umiditate pentru germinație.

1.4.4. Semănatul și plantatul

Semințele sau materialul de plantat trebuie să corespundă standardelor sub aspectul germinației, purității, componenței botanice, stării sanitare.

Epoca de semănat diferă de la o specie la alta. Alegerea momentului favorabil pentru înființarea unei culturi depinde de specie, zonă, condițiile agrometeorologice etc.

Plantele medicinale se înmulțesc prin semințe sau organe vegetative. Datorită particularităților biologice specifice și semințelor foarte mici ale unor plante medicinale și aromatice este necesar să se producă răsad, care apoi se plantează în câmp. Răsadul se produce în paturi semicalde sau în straturi reci.

Plantarea răsadului sau a diferitelor organe vegetative folosite ca material de înmulțire se realizează, de obicei, în zilele noroase, dimineața sau seara. Udarea răsadurilor se face conform cu metodele de irigare.

Epoca de semănat la plantele aromatice și medicinale este foarte diferită. Semănatul direct în câmp se poate efectua primăvara, la sfârșitul verii, toamna sau în pragul iernii.

Foarte multe specii se seamănă primăvara timpuriu (coriandrul, macul, muștarul) sau, mai târziu, în urgența a II-a (anghinarea, busuiocul, cimbrul de grădină).

Semănatul la sfârșitul verii (august—septembrie) se practică la unele plante ca angelica, mușețelul, la care se urmărește formarea din toamnă a unei rozete de frunze pentru a rezista peste iarnă.

Toamna, începând cu sfârșitul lunii septembrie și până în octombrie, se plantează levănțica, menta, cimbrul de cultură.

Semănatul în pragul iernii reprezintă epoca optimă pentru multe specii de plante medicinale și aromatice și se execută în luna noiembrie, când temperatura medie zilnică scade sub 5°C; în acest caz răsărirea are loc primăvara devreme (șerlai, degețel, luminița-noptii).

Distanța între rânduri la semănat este diferită în funcție de specie; de exemplu, la muștar este de 12,5 cm, la chimen 50 cm, ajungând și până la 100 cm la levănțică.

Norma de sâmânță depinde de densitatea necesară a se realiza, masa a 1.000 de boabe (MMB) și de alte însușiri de calitate ale semințelor, respectiv puritatea și germinația.

Adâncimea de semănat reprezintă un factor important întrucât multe plante au semințe mici. Aceasta este cuprinsă între 0,3—5 cm.

1.4.5. Lucrări de îngrijire

O primă lucrare care se execută primăvara este grăpatul și se efectuează la culturile ce au fost înființate toamna. Distrugerea crustei și a buruienilor, precum și afânarea solului între rânduri se realizează prin prașile mecanice și/sau manuale, iar pe rânduri prin prașile manuale.

O lucrare dificilă și costisitoare, specifică plantelor medicinale și aromatice, este plivitul, care se realizează manual, uneori făcându-se concomitent cu răritul. Lucrările mecanice și manuale de întreținere se fac ori de câte ori este nevoie.

Combaterea chimică a buruienilor se execută numai în mod excepțional, pe terenurile cu grad ridicat de îmburuienare, folosind erbicide sistemice în doze minime recomandate.

Aplicarea pesticidelor în general și în special a erbicidelor în culturile de plante medicinale și aromatice ridică numeroase probleme legate de absorbția substanțelor active în organele plantei, care ulterior sunt supuse procesului de prelucrare-extracție și în mod inevitabil de concentrare. De aceea, folosirea unor metode de combatere integrată a buruienilor în culturile de plante premergătoare, a unor terenuri cu grad redus de îmburuienare sau a unor metode de agricultură ecologică reprezintă soluții sigure și curate de obținere de biomasă vegetală de plante medicinale și aromatice.

Irigarea culturilor este necesară în zonele cu deficit de umiditate sau la speciile care necesită multă apă, caz în care se va efectua concomitent cu fertilizarea. Momentele optime de udare sunt diferite în funcție de specia cultivată, dar și de condițiile climatice. Trebuie avute în vedere, cu prioritate, udările din lunile secetoase — aprilie, iunie sau iulie — caracteristice țării noastre.

Combaterea bolilor și a dăunătorilor se poate face preventiv, prin tratamente la sâmânță și rotație, și direct în câmp. Modul de folosire a insectofungicidelor, concentrația și epoca de administrare depind de tipul agentului patogen, de tipul produsului folosit în combatere etc.

CAPITOLUL II
Elemente din tehnologia de cultivare a principalelor plante aromatice și medicinale cultivate în România

Denumirea speciei	Multiplicarea speciei	Norma de sămânță (kg/ha)	Epoca de semănat sau de plantat	Distanța dintre rânduri (cm)	Adâncimea de semănat (cm)	Lucrările de îngrijire	Momentul recoltării
0	1	2	3	4	5	6	7
Specii de la care se folosesc frunzele sau iarba (folium, herba)							
Busuioc — anuală <i>Ocimum basilicum</i>	Semințe Semănat direct în câmp	4—6	Primăvara, a doua epocă — după 15 aprilie	50	1,5—2	Prașile mecanice, manuale Pliviri	Înflorirea în masă a inflorescențelor principale și începutul înfloririi celor secundare
Cimbru de cultură — perenă <i>Thymus vulgaris</i>	Semințe, despărțirea tufelor, răsad 160 mii fire/ha	2—4	În pragul iernii Primăvara devreme Plantat răsad iunie—iulie sau septembrie—octombrie	50	0,5—0,8	Prașile și pliviri repetate Înainte de plantare Gesagarde 50,6 kg/ha, în anii următori, primăvara devreme	Deschiderea primelor flori
Sunătoare — perenă <i>Hypericum perforatum</i>	Semințe Semănat direct în câmp	3—4, în amestec 1:2 cu balast	În pragul iernii Primăvara, foarte timpuriu, semințele se stratifică în nisip și se expun la frig 60—90 de zile	50	0,3—0,5	Combaterea buruienilor (prașile și pliviri repetate) În anii următori, prașila obligatorie după recoltare	Începutul înfloririi — înflorire deplină. A doua recoltare, toamna
Salvie/Jaleș — perenă <i>Salvia officinalis</i>	Semințe Semănat direct în câmp	8—10	În pragul iernii	62,5	3—4	Prașile și pliviri repetate, rărit la 10 cm	Primul an — o singură recoltă de frunze
Pelin — perenă <i>Artemisia absinthium</i>	Semințe Semănat direct în câmp	2—3 (50—60 plante/m ²)	În pragul iernii	50—62,5	0,5	Prașile și pliviri repetate	Herba — la începutul înfloririi Pentru distilare când 50% din plante sunt înflorite
Coadă-șoricelului — <i>Achillea millefolium</i>	Semințe Semănat direct în câmp	2—4	August—septembrie (la intrarea în iarnă, faza de rozetă) În pragul iernii	50—62,5	0,5	Prașile și pliviri	Majoritatea florilor sunt deschise
Anghinare — perenă <i>Cynara scolymus</i>	Semințe Semănat direct în câmp	4—5	Sfârșitul lunii aprilie—început de mai	70	3—5	Prașile Treflan Rărit la 20—25 cm când plantele au 2—3 frunze (7—9 plante/m ²)	Când frunzele sunt la maturitatea tehnică 3—4 recoltări pe perioada de vegetație
Schinel — anuală <i>Cnicus benedictus</i>	Semințe Semănat direct în câmp	10	Primăvara timpuriu (sau în pragul iernii)	50	2,5—3	Prașile și pliviri Aplicare erbicid înainte de semănat	La începutul înfloririi, două recolte
Măselariță — anuală sau bienală <i>Hyoscyamus niger</i>	Semințe Semănat direct în câmp	6—8	Primăvara, foarte timpuriu	50	0,5—1	Combaterea buruienilor (prașile, pliviri) Rărirea pe rând la 15—20 cm (50—60 plante/m ²) Combaterea gândacului de Colorado și a manei	La începutul înfloririi (nu se țin în grămezi, frunzele se lipeșc unele de altele)

0	1	2	3	4	5	6	7
Pătăgînă îngustă — perenă <i>Plantago lanceolata</i>	Semințe Semănat direct în câmp	5—6	În pragul iernii sau primăvara foarte devreme	50	1—1,5	Combaterea buruienilor (prașile, pliviri, eventual erbicidare preemergență) În anii următori, grăpare primăvara	Luna mai (înainte de apariția țitelor florale, se repetă de 3—4 ori în cursul verii)
Mentă — perenă <i>Mentha piperita</i>	Pe cale vegetativă, prin stoloni	1.000—1.400 kg stoloni	Octombrie sau primăvara, timpuriu	70 8—10 pe rând, maximum 25 plante/m ²	12—15	Distrugerea crustei și a buruienilor Plivit Erbicidat primăvara devreme Irigare 4—6 udări	În faza de înflorire 50—75%
Specii de la care se folosesc florile (flores)							
Mușețel — anuală <i>Matricaria chamomilla</i>	Semințe Semănat direct în câmp	3—4, în amestec cu rumeguș 1:1	August (cele mai bune rezultate) În pragul iernii sau primăvara, timpuriu, în funcție de zonă	15—25 (300—350 plante/m ²)	0,3—0,5	Combaterea buruienilor (prașile sau pliviri, eventual erbicidat înainte de semănat și primăvara, când plantele au 5—6 frunze)	Majoritatea inflorescențelor au petalele florilor ligulate dispuse orizontal
Levăntică — perenă <i>Lavandula angustifolia</i>	Semințe, răsăd sau pe cale vegetativă, prin butași înrădăcinați					Completarea golurilor Combaterea buruienilor Tăierea pentru formarea tufei Aplicarea îngrășămintelor Tăierea de regenerare (după 7— 12 ani)	Faza de înflorire
Gălbenele — anuală <i>Calendula officinalis</i>	Semințe	6—8	Primăvara, foarte timpuriu	50 pe rând 10—15	2—3	Prășit, plivit, rărit Erbicidat înainte de semănat	Iunie—octombrie (când s-au deschis primele 2—3 rânduri de flori ligulate)
Nalbă de grădînă — perenă <i>Althaea rosea</i>	Semințe	6—8	În pragul iernii sau primăvara devreme	75 (5—7 plante/ m ²)	0,5—2	Combaterea buruienilor (prășit, plivit) Erbicidat, imediat după semănat La sfârșitul perioadei de vegetație se cosesc tulpinile, solul se afânează, se face o ușoară bilonare	Începând cu al doilea an, când petalele încep să se deschidă
Specii de la care se folosesc fructele și semințele (fructus, semen)							
Coriandru — anuală <i>Coriandrum sativum</i>	Semințe	16—18 10—12	Primăvara, cât mai timpuriu	25 50	3—5	Prășit, plivit Erbicidat primăvara devreme, înainte de răsărirea buruienilor	70—80% din fructe sunt coapte

Fenicul — perenă <i>Foeniculum vulgare</i>	Semințe	8—10	Primăvara, foarte timpuriu	62,5	2,5—4	Prășit, plivit Buchetat 2—3 plante la buchet, distanța între buchete de 30—35 cm în al doilea an, una—două prașile	Majoritatea umbelilor sunt coapte
Chimion — bienală <i>Carum carvi</i>	Semințe	10—12	Primăvara, foarte timpuriu	50 (40—50 plante/m ²)	1—3	Prășit, plivit Erbicidat primăvara devreme, înainte de răsărirea buruienilor	35—40% din fructe sunt în faza de coacere în ceară
Anason — anuală <i>Pimpinella anisum</i>	Semințe	12—14	Primăvara, cât mai timpuriu	40 12,5 sau 25	2—4	Prășit, plivit Erbicidat imediat după semănat	Maturarea deplină a umbelilor de ordinul I
Mac de grădină — anuală <i>Papaver somniferum</i>	Semințe	0,5—1	Luna martie (semințe drajate sau amestecate cu mei, țărățe, rumeguș ori nisip)	50—70	3—4	Distrușterea crustei, prășit, plivit Erbicidat înainte de semănat	Maturitatea deplină (tulpinile și capsulele îngălbenite, semințele sună în capsule)
Muștar alb — anuală <i>Sinapis alba</i>	Semințe	15—16 7—8	Primăvara, cât mai devreme	12,5—25 50	2—4	Prășit, plivit	Majoritatea fructelor colorate în brun, semințele galbene
Schinduf — anuală <i>Trigonella foenum-graecum</i>	Semințe	15—20	Primăvara foarte timpuriu	37,5	1—1,5		Păstăile încep să se usuce, iar semințele s-au îngălbenit
Specii de la care se folosește partea hipogee (subterană) (rizoma, radix)							
Valeriană — perenă <i>Valeriana officinalis</i>	Semințe (eventual producere răsad și plantat) Vegetativă (prin despărțirea tufelor)	3—6	În pragul iernii și/sau august	50	0,5—2	Prașile Rărit, 10—12 cm pe rând Completearea golurilor în cazul culturii obținute prin răsad	Octombrie—noiembrie
Lemn dulce — perenă <i>Glycyrriza glabra</i>	Pe cale vegetativă prin stoloni (15—25 cm lungime, 2—3 ochi) Semințe, răsaduri în straturi reci	1.800—2.000 kg stoloni 1—1,5		80—100 25—30 între butași	10—12	Prășit, plivit Toamna se cosesc la înălțimea de 8—10 cm, după care cultura se bilonează	În al treilea an sau al patrulea an, și se repetă la 2—3 ani (până în anii 15—20) Septembrie—octombrie sau primăvara, până la pornirea plantelor în vegetație
Săpunariță — perenă <i>Saponaria officinalis</i>	Semințe	8—10	În pragul iernii	50 (25—30 plante/m ²)	1—2	Prășit, plivit	Al doilea an, august—septembrie

CAPITOLUL III

Recoltarea plantelor medicinale și aromatice

Recoltarea reprezintă prima etapă în prelucrarea primară a produsului vegetal, prin care acesta este pregătit pentru utilizarea în diferite ramuri ale industriei. Recoltarea în condiții optime este determinantă pentru obținerea materiei prime de calitate și, în aceeași măsură, pentru un randament de prelucrare crescut.

Deși pare o operație simplă, recoltarea nu poate fi efectuată decât de persoane cu cunoștințe minime de botanică, fiziologie vegetală și farmacognozie.

Colectarea necorespunzătoare a organelor vegetative, prematură sau tardivă, uscarea neglijentă ori conservarea neadecvată pot duce la compromiterea produsului.

Plantele medicinale și aromatice rezultă din culturi (a) și din flora spontană (b).

Indiferent de sursă, recoltarea trebuie să îndeplinească, în general, aceleași condiții, cu mențiunea că la speciile recoltate

din flora spontană trebuie evitată recoltarea excesivă, în vederea prevenirii dispariției biodiversității.

3.1. Recoltarea plantelor medicinale și aromatice obținute din culturi

Recoltarea reprezintă momentul hotărâtor în stabilirea volumului producției și a calității acesteia.

De la plantele medicinale se recoltează unul sau mai multe organe de la suprafața solului (frunze, flori, inflorescențe, semințe sau planta întreagă în diferite faze de vegetație) și organe subterane (rizomi, rădăcini, tuberculi, bulbi), care constituie materia primă vegetală ce conține principii active (uleiuri volatile, glicozizi, alcaloizi etc.). Materia primă vegetală poartă denumirea genului și a organului recoltat (de exemplu: *Salviae folium*).

În general, recoltarea se face pe timp frumos, mai pretențioase din acest punct de vedere fiind speciile de la care se recoltează florile, frunzele și herba. În cazul organelor subterane, recoltarea nu este atât de mult influențată de mersul vremii.

Momentele prielnice pentru recoltarea materiei prime vegetale la plantele medicinale și aromatice:

Partea care se recoltează	Perioada recoltării
Organele subterane	perioada de repaus din primăvară și toamnă
Frunzele	de la apariție și până la înflorirea plantelor
Herba	la începutul înfloritului
Florile și inflorescențele	de la început până în toiu înfloritului
Fruitele și semințele	aproape de maturitatea deplină (la cele care se scutură) sau la maturitate (la cele care nu se scutură)

Recoltarea reprezintă între 30 și 80% din totalul lucrărilor efectuate la o cultură în cursul perioadei de vegetație.

Condiționarea primară, uscarea, controlul preliminar, ambalarea, precum și modul de păstrare influențează puternic calitatea materiei prime vegetale.

Uscarea se poate face pe cale naturală, la soare sau la umbră, sau pe cale artificială. În timpul uscării produsul se

întoarce pentru a evita decolorarea, încingerea și deprecierea calității.

După uscare, produsul se sortează pe calități, se ambalează, se etichetează și se păstrează până la livrare. Florile și frunzele când sunt uscate foșnesc la atingere, iar rădăcinile se rup cu zgomot la îndoire.

Cantitatea de produs la m³ și durata uscării la umbră a plantelor medicinale și aromatice

Produsul de uscat	Cantitatea (kg/m ³)	Durata uscării (zile)	
		Vara	Primăvara sau toamna
Flori	0,25—0,50	3—8	8—14
Frunze și ierburi subțiri	0,50—1,0	3—8	10—14
Frunze și ierburi groase	0,50—1,0	10—14	12—21
Rădăcini subțiri	1—2	14—21	21—31
Rădăcini groase	1—2	30—35	35—60

Determinarea calității se face pe loturi, examinându-se (la probele ridicate) dimensiunea, culoarea, mirosul, corpuri străine, umiditatea și conținutul în principii active.

Ambalarea materiei prime vegetale se face diferențiat, în funcție de specie și de organul folosit, utilizându-se saci de pânză sau de polietilenă, lăzi, cutii de tablă etc. De regulă, în saci de pânză se ambalează florile, frunzele, fructele, semințele și rădăcinile. Produsele care pot fi presate (rădăcini, rizomi, părți aeriene, frunze) se tasează cu prese de balotat, apoi se ambalează în pânză de sac.

Organele care conțin principii active mai puțin stabile (ușor degradabile la soare și la lumină) se ambalează în saci de hârtie. În cutii de tablă (în interior cu strat de protecție) se ambalează frunzele de degețel pulverizate, cornul secarei etc.

Etichetele (una vizibilă și una în ambalaj) conțin numele și adresa furnizorului, numele produsului (în limbile română și

latină), numărul lotului, masa, termenul de garanție, numele celui care a efectuat ambalarea și norma internă care reglementează calitatea.

Păstrarea până la livrare se face în încăperi uscate și aerisite, ferite de lumina soarelui și de mirosuri străine. Produsele toxice se păstrează în încăperi separate, indicându-se acest fapt prin marcaje și inscripții.

3.2. Condiții de recoltare a plantelor medicinale și aromatice din flora spontană**a) administrative**

1. Planificarea tehnică: denumirea arealului de recoltare, a speciilor care urmează a fi recoltate, modalitățile de colectare, capacitatea și condițiile de transport și stocare, verificarea personalului implicat în proces.

2. Obținerea aprobării pentru recoltare (respectarea legislației referitoare la conservarea biodiversității naturale și protecția mediului).

b) de execuție

1. Modalități de recoltare:

• mecanizat (mai puțin frecvent în flora spontană): cu combină, pluguri, dislocatoare, cositori și tocătoare; este necesar să existe instrucțiuni clare referitoare la curățarea mașinilor de recoltat, întrucât puritatea speciilor recoltate este foarte importantă.

• manual: seceri, coase, cuțite, cazmale, piepteni speciali.

2. Condițiile de recoltare se referă, pe de o parte, la caracteristicile meteorologice ale perioadei în care se colectează plantele: vreme caldă, fără precipitații; la unele specii sunt menționate momente optime, cum ar fi: pe rouă (petale de trandafir) și, pe de altă parte, la fenofaza optimă (momentul de vegetație în care planta are cel mai bun potențial productiv și calitativ).

3. Tipuri de organe ce pot fi recoltate:

• Mugurii (*gemmae*) se recoltează primăvara, odată cu începerea circulației sevei, uneori chiar de la sfârșitul lunii februarie. Se recoltează când sunt complet dezvoltate, înainte de deschidere. De exemplu: muguri de brad, de plop, nuc, coacăz etc.

• Scoarța (*cortex*) se recoltează primăvara, după începerea circulației sevei, deoarece în această perioadă se desprinde mai ușor. De obicei scoarța se recoltează de pe ramurile și tulpinile plantelor de cel puțin 3 ani, prin incizii circulare practicate la distanțe de 20—30 cm și apoi longitudinale. De exemplu: crușin, salcie etc.

• Frunzele (*folium*) se recoltează numai pe timp frumos și uscat. În general, momentul optim se consideră a fi perioada de dinainte și pe durata înfloririi plantei. Se urmărește recoltarea frunzelor ajunse la maturitate, întregi, neatacate de boli și dăunători și în vegetație; de exemplu: pătlăgină, podbal, păpădie, mentă etc.

• Iarba (*herba*) se recoltează în special în perioada de înflorire. De la speciile anuale se colectează toată partea aeriană, iar de la cele perene iarba va fi tăiată deasupra părții lignificate. De exemplu: sunătoare, sulfină, sovârv, rostopască, coada-șoricelului.

• Florile (*flores*) se recoltează la un anumit stadiu de îmbobocire, determinat în funcție de nivelul de principii active acumulate. De exemplu: trandafir, salcâm, lavandă, soc, păducel etc.

• Semințele (*semen*) se recoltează la maturitate deplină, moment recunoscut după culoare și formă. De exemplu: coriandru, castane, măceș, dracilă etc.

• Rădăcinile (*radix*), rizomii (*rhizoma*), bulbii (*bulbus*) și tuberculii (*tubera*) se recoltează toamna, la sfârșitul perioadei de vegetație, când sunt mai bogate în principii active sau primăvara, înainte de intrarea în vegetație. De exemplu: tătăneasă, brusture, cicoare, lemn-dulce etc.

4. Condițiile de calitate se referă la:

• caracterizarea biomorfologică și botanică a speciilor: aspect, culoare, miros, gust, descriere botanică macro- și microscopică, puritate (corpuri străine și impurități minerale);

• caracterizarea chimică a produselor include determinarea cantitativă a compușilor chimici răspunzători pentru efectul terapeutic: glicozizi, alcaloizi, carotenoizi, uleiuri volatile, pigmenți etc.;

• determinarea nivelului de contaminanți (pesticide și metale grele) din plante.

În funcție de destinația plantelor, acestea trebuie transportate în condiții optime fie la procesator (în acest caz, materia primă este în general uscată), fie pe piață, caz în care distribuția trebuie făcută imediat, pentru a evita degradarea produsului.

CAPITOLUL IV

Specii de plante medicinale și aromatice cultivate la Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Agricultură Fundulea

Nr. crt.	Denumirea științifică	Denumirea populară
1.	<i>Abutilon theophrasti</i>	Teișor, pristolnic
2.	<i>Achillea argentea</i>	(fără denumire în limba română)
3.	<i>Achillea millefolium</i>	Coadă-șoricelului
4.	<i>Agrimonia eupatoria</i>	Turiță-mare, lipici
5.	<i>Ammi visnaga</i>	—
6.	<i>Amsonia tabernaemontana</i>	—
7.	<i>Anethum graveolens</i>	Mărar
8.	<i>Antennaria dioica</i>	Parpian, talpa-măței
9.	<i>Anthemis tinctoria</i>	Floare de perină
10.	<i>Artemisia abrotanum</i>	Lemnul-Domnului
11.	<i>Artemisia absinthium</i>	Pelin
12.	<i>Artemisia capillaris</i>	—
13.	<i>Artemisia dracuncululus</i>	Tarhon
14.	<i>Asclepias syriaca</i>	Ceara-albinelor, călugăriță
15.	<i>Asparagus officinalis</i>	Sparanghel
16.	<i>Borago officinalis</i>	Limba-mielului, alior
17.	<i>Brassica juncea</i>	Muștar vânăt
18.	<i>Brassica nigra</i>	Muștar negru
19.	<i>Calendula officinalis</i>	Gălbenele, filimică
20.	<i>Camelina sativa</i>	Lubiț, gălbenuș
21.	<i>Carthamus tinctorius</i>	Șofrănel
22.	<i>Carum carvi</i>	Chimen, chimion
23.	<i>Cassia angustifolia</i>	Siminichie, senna

Nr. crt.	Denumirea științifică	Denumirea populară
24.	<i>Centaurea cyanus</i>	Albăstrele
25.	<i>Chelidonium majus</i>	Rostopască, negelariță
26.	<i>Chrysanthemum cinerariaefolium</i>	Piretrum, floarea-raiului
27.	<i>Chrysanthemum corimbosum</i>	—
28.	<i>Cicer arietinum</i>	Năut
29.	<i>Cichorium intybus</i>	Cicoare
30.	<i>Cnicus benedictus</i>	Schinel
31.	<i>Coreopsis grandiflora</i>	—
32.	<i>Coriandrum sativum</i>	Coriandru
33.	<i>Crambe abyssinica</i>	—
34.	<i>Crocus sativus</i>	Șofran, brândușă
35.	<i>Cynara scolymus</i>	Anghinare
36.	<i>Datura innoxia</i>	Laur păros
37.	<i>Digitalis lanata</i>	Degețel lănos
38.	<i>Dracocephalum moldavica</i>	Mătăciune
39.	<i>Echinacea purpurea</i>	—
40.	<i>Echinops ritro</i>	Rostogol
41.	<i>Fagopyrum esculentum</i>	Hrișcă
42.	<i>Foeniculum vulgare</i>	Fenicul
43.	<i>Galega officinalis</i>	Ciumărea, scrântitoare
44.	<i>Galium verum</i>	Sânziană, drăgaică
45.	<i>Geum urbanum</i>	Cerențel
46.	<i>Glaucium flavum</i>	Mac galben
47.	<i>Glycyrrhiza echinata</i>	—
48.	<i>Glycyrrhiza glabra</i>	Lemn-dulce
49.	<i>Grindelia robusta</i>	—
50.	<i>Gypsophilla paniculata</i>	Floarea-miresei, ipcărige
51.	<i>Hyoscyamus niger</i>	Măselariță
52.	<i>Hypericum perforatum</i>	Sunătoare
53.	<i>Hyssopus officinalis</i>	Isop
54.	<i>Inula helenium</i>	Iarbă mare, lacrimile Elenei
55.	<i>Iris germanica</i>	Stânjenel
56.	<i>Iris florentina</i>	Stânjenel
57.	<i>Isatis tinctoria</i>	Drobușor
58.	<i>Lavandula angustifolia</i>	Lavandă, levănțică
59.	<i>Lavandula hybrida</i>	Lavandin
60.	<i>Leonurus cardiaca</i>	Talpa-gâștei
61.	<i>Lepidium sativum</i>	Creson, hreniță
62.	<i>Lychnis coronaria</i>	Coroniță
63.	<i>Malva glabra</i>	Naibă de cultură
64.	<i>Marrubium vulgare</i>	Unguraș
65.	<i>Matricaria chamomilla</i>	Mușețel, romaniță
66.	<i>Melilotus officinalis</i>	Sulfină
67.	<i>Melissa officinalis</i>	Roiniță, lămâiță
68.	<i>Mentha crispa</i>	Menta creață
69.	<i>Mentha piperita</i>	Menta bună
70.	<i>Momordica charantia</i>	Castravete amar
71.	<i>Monarda didyma</i>	—
72.	<i>Nepeta cataria</i>	Cătușnică
73.	<i>Nepeta transcaucasica</i>	—

Nr. crt.	Denumirea științifică	Denumirea populară
74.	<i>Nigella sativa</i>	Negrilică
75.	<i>Nigella damascena</i>	Cernușcă, chimen negru
76.	<i>Ocimum basilicum</i>	Busuioc
77.	<i>Oenothera biennis</i>	Luminița noptii
78.	<i>Origanum vulgare</i>	Sovârf
79.	<i>Papaver bracteatum</i>	Mac iranian
80.	<i>Papaver somniferum</i>	Mac de grădină
81.	<i>Phacelia tanacetifolia</i>	Facelia
82.	<i>Plantago lanceolata</i>	Pătlagină îngustă
83.	<i>Potentilla erecta</i>	Scilpeți
84.	<i>Rheum officinalis</i>	Revent, rubarbă
85.	<i>Rosa damascena</i>	Trandafirul de ulei
86.	<i>Ricinus communis</i>	Ricin
87.	<i>Rubia tinctorium</i>	Roibă
88.	<i>Rumex acetosa</i>	Măcriș
89.	<i>Ruta graveolens</i>	Vârnant, rută
90.	<i>Salvia officinalis</i>	Jaleș de grădină, salvie
91.	<i>Salvia sclarea</i>	Șerlai, iarba-Sfântului-Ion
92.	<i>Sanguisorba officinalis</i>	Sorbestrea
93.	<i>Saponaria officinalis</i>	Săpunariță
94.	<i>Satureja hortensis</i>	Cimbru de grădină
95.	<i>Satureja montana</i>	Cimbru de munte
96.	<i>Scutellaria galericulata</i>	Gura-lupului
97.	<i>Securinega suffruticosa</i>	—
98.	<i>Silybum marianum</i>	Armurariu
99.	<i>Sinapis alba</i>	Muștar alb
100.	<i>Solidago canadensis</i>	Splinuță
101.	<i>Symphytum officinale</i>	Tătăneasă, iarba-lui-Tat(in)
102.	<i>Tagetes erecta</i>	Crăițe înalte
103.	<i>Tagetes patula</i>	Crăițe
104.	<i>Tanacetum vulgare</i>	Vetrice
105.	<i>Taraxacum officinale</i>	Păpădie
106.	<i>Thymus vulgaris</i>	Cimbru de cultură
107.	<i>Tragopogon pratensis</i>	Barba-caprei
108.	<i>Trigonella caerulea</i>	Molotru
109.	<i>Trigonella foenum-graecum</i>	Schinduf
110.	<i>Urtica dioica</i>	Urzică
111.	<i>Valeriana officinalis</i>	Valeriană, odolean
112.	<i>Vinca minor</i>	Saschiu

Bibliografie

1.	Crăciun F., Bojor O., Alexan O.	<i>Farmacia naturii</i> , Editura Ceres, București, 1976—1977
2.	Mohan Gh.	<i>Atlasul plantelor medicinale</i> , Editura Corint, București, 2006
3.	Păun E., Mihalea A., Dumitrescu Anela, Verzea Maria, Coșocariu O.	<i>Tratat de plante medicinale și aromatice cultivate</i> , vol. I, 1986, Editura Academiei Republicii Socialiste România, București
4.	Roman Gh., Axinte M., Borcean I., Muntean L.	<i>Fitotehnie</i> , Editura „Ion Ionescu de la Brad”, 2006, Iași
5.	Roman Gh., Maria Toader, Lenuța Epure, Ion V., Bășa A.	<i>Cultivarea plantelor medicinale și aromatice în condițiile agriculturii ecologice</i> , Editura Ceres, 2009, București
6.	* * *, Stațiunea de Cercetări Fundulea	<i>Tehnologii de cultură la plantele medicinale și aromatice</i> , Editura Orizonturi, 2001

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN**pentru modificarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor
Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2009 privind gestionarea financiară
a instrumentelor structurale și utilizarea acestora pentru obiectivul convergență,
aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.548/2009**

Având în vedere dispozițiile:

- Hotărârii Guvernului nr. 457/2008 privind cadrul instituțional de coordonare și de gestionare a instrumentelor structurale;
 - Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare;
 - Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2009 privind gestionarea financiară a instrumentelor structurale și utilizarea acestora pentru obiectivul convergență, aprobată cu modificări prin Legea nr. 362/2009, cu modificările și completările ulterioare;
 - Regulamentului (CE) nr. 1.083/2006 al Consiliului din 11 iulie 2006 de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul Social European și Fondul de coeziune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.260/1999, cu modificările și completările ulterioare;
 - Regulamentului (CE) nr. 1.828/2006 al Comisiei din 8 decembrie 2006 de stabilire a normelor de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1.083/2006 al Consiliului de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul Social European și Fondul de coeziune și a Regulamentului (CE) nr. 1.080/2006 al Parlamentului European și al Consiliului privind Fondul European de Dezvoltare Regională, cu modificările și completările ulterioare,
- în temeiul art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. I. — Normele metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2009 privind gestionarea financiară a instrumentelor structurale și utilizarea acestora pentru obiectivul convergență, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.548/2009, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 619 din 15 septembrie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 12 alineatul (1), litera c) va avea următorul cuprins:

„c) instrument de garantare emis în condițiile legii de o societate bancară sau de o societate de asigurări pentru suma aferentă prefinanțării solicitate numai în cazul proiectelor care intră sub incidența ajutorului de *stat/de minimis*.”

2. Articolul 13 va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — (1) Prefinanțarea se acordă în cotă de maximum 10% din valoarea eligibilă a proiectului, în cel puțin două tranșe, cu excepția proiectelor majore, pentru care cota de prefinanțare poate fi de maximum 20%.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în cazul proiectelor pentru care contractele/deciziile/ordinele de finanțare prevăd depunerea a cel mult două cereri de rambursare, prefinanțarea se poate acorda într-o singură tranșă.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în cazul proiectelor care intră sub incidența ajutorului de *stat/de minimis*, prefinanțarea se poate acorda într-o singură tranșă, în cotă de maximum 35% din valoarea totală a finanțării, conform contractului/deciziei/ordinului de finanțare.”

3. Articolul 14 va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — (1) În condițiile prevăzute la art. 13 alin. (1), prima tranșă de prefinanțare se acordă în cotă de maximum 5% din valoarea eligibilă a proiectului.

(2) Următoarele tranșe de prefinanțare pot fi acordate beneficiarului numai după autorizarea cheltuielilor efectuate, în valoare de minimum 60% din valoarea cumulată a tranșelor anterioare de prefinanțare.

(3) În aplicarea prevederilor art. 17 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2009, aprobată cu modificări prin Legea nr. 362/2009, cu modificările și completările ulterioare, autoritățile de management au obligația recuperării prefinanțării prin stabilirea în contractele/deciziile/ordinele de finanțare a unui procent de deducere a prefinanțării de minimum 30%, aplicat la valoarea fiecărei cereri de rambursare transmise de beneficiar, cu excepția cererii de rambursare în cadrul căreia cuantumul prefinanțării rămase de recuperat reprezintă mai puțin de 30% din aceasta și cu excepția ultimei cereri de rambursare.

(4) Autoritățile de management au obligația recuperării integrale a prefinanțării acordate în cazul proiectelor pentru care beneficiarii nu transmit nicio cerere de rambursare în termen de maximum 4 luni de la primirea acesteia.

(5) În cazul proiectelor pentru care beneficiarii nu transmit, în termen de maximum 6 luni de la primirea primei tranșe de prefinanțare, cereri de rambursare în cuantum de minimum 20% din valoarea prefinanțării acordate, autoritățile de management au obligația recuperării prefinanțării neutilizate pentru efectuarea cheltuielilor eligibile incluse în cererile de rambursare primite.

(6) Pentru a putea beneficia de prefinanțare, beneficiarii, alții decât cei prevăzuți la art. 5 alin. (1)—(3) și la art. 6 alin. (1) din

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2009, aprobată cu modificări prin Legea nr. 362/2009, cu modificările și completările ulterioare, au obligația să deschidă un cont dedicat exclusiv pentru primirea prefinanțării și efectuarea de cheltuieli aferente proiectelor, inclusiv acordarea de avansuri către contractori și/sau transferul de sume către parteneri, în cazul proiectelor implementate în parteneriat.

(7) În cazul în care contul menționat la alin. (6) este deschis la Trezoreria Statului, sumele primite ca prefinanțare, aferente acelor tipuri de cheltuieli care nu pot fi efectuate din acest cont, potrivit reglementărilor în vigoare, pot fi transferate de către beneficiari în conturi deschise la bănci comerciale, cu condiția efectuării cheltuielilor respective în termen de 3 zile lucrătoare de la data efectuării transferului.

(8) Suma reprezentând diferența dintre dobânda acumulată în contul menționat la alin. (6) corespunzătoare sumelor de prefinanțare rămase disponibile în cont și valoarea impozitelor aferente și a comisioanelor de gestionare a contului respectiv se raportează Autorității de management și se deduce de către aceasta din sumele rambursate beneficiarilor, cel târziu până la plata finală inclusiv.”

4. La articolul 32, alineatul (8) va avea următorul cuprins:

„(8) Liderul și partenerii au obligația să își deschidă conturi pentru primirea sumelor aferente prefinanțării, cu respectarea prevederilor art. 14 alin. (6)—(8), precum și conturi pentru primirea rambursării cheltuielilor efectuate în cadrul proiectului, în conformitate cu prevederile art. 34 și 35.”

5. La articolul 35, alineatul (4) va avea următorul cuprins:

„(4) În cazul beneficiarilor, alții decât cei prevăzuți la art. 5 alin. (1)—(3) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2009, aprobată cu modificări prin Legea nr. 362/2009, cu modificările și completările ulterioare, conturile deschise la Trezoreria Statului conform prevederilor art. 14 alin. (6) sunt următoarele:

a) 50.25.15 «Disponibil al instituțiilor publice ale administrației publice centrale finanțate integral din venituri proprii reprezentând prefinanțare pentru proiecte finanțate din instrumente structurale conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2009, aprobată cu modificări prin Legea nr. 362/2009»;

b) 50.09.02 «Disponibil al instituțiilor publice subvenționate de la bugetul de stat reprezentând prefinanțare pentru proiecte finanțate din instrumente structurale conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2009, aprobată cu modificări prin Legea nr. 362/2009»;

c) 50.28.01 «Disponibil din venituri reprezentând prefinanțare pentru proiecte finanțate din instrumente structurale conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2009, aprobată cu modificări prin Legea nr. 362/2009, al instituțiilor publice ale administrației publice locale finanțate integral din venituri proprii»;

d) 50.10.01 «Disponibil din venituri reprezentând prefinanțare pentru proiecte finanțate din instrumente structurale conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2009, aprobată cu modificări prin Legea nr. 362/2009, al instituțiilor publice subvenționate din bugetul local»;

e) 50.98.03 «Disponibil al operatorilor economici reprezentând prefinanțare pentru proiecte finanțate din instrumente structurale conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2009, aprobată cu modificări prin Legea nr. 362/2009»;

f) 50.98.04 «Disponibil al organismelor neguvernamentale nonprofit reprezentând prefinanțare pentru proiecte finanțate din instrumente structurale conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2009, aprobată cu modificări prin Legea nr. 362/2009».”

6. În cuprinsul normelor metodologice, sintagma „Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2009, aprobată cu modificări prin Legea nr. 362/2009” se înlocuiește cu sintagma „Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2009, aprobată cu modificări prin Legea nr. 362/2009, cu modificările și completările ulterioare”.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE

privind sancționarea Societății Comerciale FEM — BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. cu interzicerea temporară a exercitării activității

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, cu sediul în municipiul București, str. Amiral Constantin Bălescu nr. 18, sectorul 1, cod de înregistrare fiscală 14045240/1.07.2001, reprezentată legal prin președinte, în temeiul art. 4 alin. (19), precum și al art. 39 alin. (5) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, în baza hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, consemnată în extrasul ședinței din data de 5 iulie 2011, în cadrul căreia a fost analizat Referatul de constatare nr. VI. 3.675 din 22 iunie 2011, întocmit ca urmare a controlului permanent efectuat la Societatea Comercială FEM — BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul în municipiul București, str. Popa Tatu nr. 78, ap. 2, camera 1, sectorul 1, J40/4145/22.04.2010, CUI 26812257/22.04.2010, a constatat următoarele:

Conform Hotărârii Asociației din data de 15 februarie 2011, s-a aprobat numirea domnului Racovițan Horia-Nicolae în calitate de conducător executiv.

Ca urmare a interviului susținut la Comisia de Supraveghere a Asigurărilor de către domnul Racovițan Horia-Nicolae în vederea evaluării competențelor profesionale, s-a constatat că nu are cunoștințele legislative necesare să conducă și să coordoneze activitatea zilnică.

Prin Adresa nr. 8.568 din 28 aprilie 2011 s-a comunicat societății că domnul Racovițan Horia-Nicolae nu are cunoștințele legislative necesare să conducă și să coordoneze activitatea zilnică și i s-a solicitat să nominalizeze o persoană în termenul prevăzut la art. 14 alin. (2) din Normele privind autorizarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, precum și condițiile de menținere a acesteia, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 15/2010.

Domnul Racovițan Horia-Nicolae, prin Adresa înregistrată la Comisia de Supraveghere a Asigurărilor cu nr. 15.197 din 10 mai 2011, a solicitat participarea la un nou interviu de evaluare a competențelor profesionale.

Direcția generală autorizări, prin Adresa Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. VI.15.197 din 23 mai 2011, a comunicat că domnul Racovițan Horia-Nicolae, propus spre aprobare în calitate de conducător executiv al societății nu cunoștea activitatea care urma să fie desfășurată de societate și nu cunoștea prevederile legislației din domeniul asigurărilor/reasigurărilor și s-a solicitat nominalizarea unei alte persoane în funcția de conducător executiv, în termenul prevăzut la art. 14 alin. (2) din Normele privind autorizarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, precum și condițiile de menținere a acesteia, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 15/2010.

Adresa Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. VI.15.197 din 23 mai 2011 a fost returnată Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor cu mențiunea Poștei Române „avizat-reavizat expirat termen păstrare” și a fost retrimisă societății la data de 8 iunie 2011, fiind returnată pentru a doua oară de către Poșta Română.

La notificarea Direcției generale autorizări, transmisă cu nr. VI. 17.445 din 3 iunie 2011, referitoare la faptul că Societatea Comercială FEM — BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. nu are conducător executiv aprobat de către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, societatea nu a răspuns, întrucât notificarea a fost returnată Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor de către Poșta Română.

Societatea Comercială FEM — BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. nu are conducător executiv, fiind astfel încălcată prevederile art. 35 alin. (5) lit. h) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 14 alin. (2) din Normele privind autorizarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, precum și condițiile de menținere a acesteia, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 15/2010, ceea ce constituie contravenție conform art. 39 alin. (2) lit. a) și m²) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Direcția generală stabilitate financiară și actuariat a notificat Societății Comerciale FEM — BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., prin Adresa nr. 16.772 din 27 mai 2011, netransmiterea raportărilor anuale, a situațiilor financiare aferente exercițiului financiar 2010, precum și a raportărilor aferente trimestrului I/2011 (în format letric și electronic).

Notificarea a fost returnată cu mențiunea Poștei Române „avizat-reavizat expirat termen păstrare” la data de 16 iunie 2011, dar în urma convorbirii telefonice cu domnul Racovițan Horia-Nicolae s-a solicitat prezentarea unui delegat la sediul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor în vederea predării notificării. La data de 16 iunie 2011 s-a prezentat la sediul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor un delegat al societății, căruia i-a fost predată notificarea, sub semnătură.

Ca urmare a notificării, a fost transmisă adresa de răspuns, înregistrată la Comisia de Supraveghere a Asigurărilor cu nr. 18.676 din 21 iunie 2011, însoțită de situațiile financiare, numai în formatul scris, aprobat de Ministerul Finanțelor Publice, și raportările aferente trimestrului I/2011 numai în format letric, nu și electronic.

Prin netransmiterea în termen a raportărilor anuale, a situațiilor financiare aferente exercițiului financiar 2010, precum și a raportărilor aferente trimestrului I/2011, în format letric și electronic, Societatea Comercială FEM — BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. a încălcat prevederile Normelor privind forma și conținutul raportărilor financiare și tehnice pe care trebuie să le întocmească brokerii de asigurare și/sau de reasigurare, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3/2009, cu modificările ulterioare, și ale Normelor privind încheierea exercițiului financiar 2010 pentru societățile din domeniul asigurărilor, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3/2011, precum și ale art. 35 alin. (15) și art. 35¹ din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România, Consiliul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor a hotărât, în ședința din data de 5 iulie 2011, sancționarea Societății Comerciale FEM — BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. cu interzicerea temporară a exercitării activității, în conformitate cu prevederile art. 39 alin. (3) lit. d) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, de la data comunicării prezentei decizii,

drept care d e c i d e:

Art. 1. — În conformitate cu prevederile art. 39 alin. (3) lit. d) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările

ulterioare, se sancționează Societatea Comercială FEM — BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul în municipiul București, str. Popa Tatu nr. 78, ap. 2, camera 1, sectorul 1,

J40/4145/22.04.2010, CUI 26812257/22.04.2010, cu interzicerea temporară a exercitării activității, de la data comunicării prezentei decizii, până la:

— aprobarea de către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor a conducătorului executiv care să îndeplinească condițiile din Normele privind autorizarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, precum și condițiile de menținere a acesteia, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 15/2010;

— transmiterea situațiilor financiare și a raportărilor aferente exercițiului financiar al anului 2010 în formatul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, letric și electronic, precum și a raportărilor aferente trimestrului I al anului 2011, în format electronic, semnate de persoanele abilitate, în conformitate cu prevederile Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare;

— raportarea taxei de funcționare aferente trimestrelor III și IV ale anului 2010.

Art. 2. — (1) Pe toată perioada de interzicere temporară a activității de broker de asigurare, brokerului de asigurare i se interzice desfășurarea activității de negociere și încheierea de noi contracte de asigurare pentru persoane fizice sau juridice, a acordării de asistență pe durata derulării contractelor în curs sau în legătură cu regularizarea daunelor, precum și desfășurarea oricăror

operațiuni specifice brokerilor de asigurare, astfel cum sunt definite în Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Brokerul de asigurare are obligația să aducă la cunoștința clienților săi interzicerea temporară a activității de asigurare, în termen de cel mult 3 zile de la data primirii prezentei decizii, în vederea efectuării plății ratelor scadente la contractele în curs de derulare direct la asigurător, rămânând direct răspunzător pentru îndeplinirea obligațiilor asumate prin contractele în vigoare.

Art. 3. — Reluarea activității Societății Comerciale FEM — BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. se dispune prin decizie motivată a Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

Art. 4. — (1) Împotriva prezentei decizii, Societatea Comercială FEM — BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. poate face plângere la Curtea de Apel București, în termen de 30 de zile de la comunicarea acesteia, conform art. 40 alin. (1) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În conformitate cu art. 40 alin. (2) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, plângerea adresată Curții de Apel București nu suspendă, pe timpul soluționării acesteia, executarea măsurii sancționatorii dispuse de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

Art. 5. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Angela Toncescu

București, 18 iulie 2011.
Nr. 495.

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE

privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății Comerciale NOVALTO BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.

În conformitate cu prevederile Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, și ale normelor emise în aplicarea acesteia,

în baza Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din data de 5 iulie 2011, prin care s-a aprobat cererea Societății Comerciale NOVALTO BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. de obținere a autorizației de funcționare ca broker de asigurare,

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor d e c i d e:

Art. 1. — Societatea Comercială NOVALTO BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în municipiul Târgoviște, str. Ion Ghica nr. 5, bl. 7A, sc. A, et. 1, ap. 7, județul Dâmbovița, nr. de ordine în registrul comerțului J15/152/25.02.2011, cod unic de înregistrare 28098120/28.02.2011, este autorizată să funcționeze ca broker de asigurare, având ca obiect de activitate activitatea de broker de asigurare conform prevederilor Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Societatea comercială prevăzută la art. 1 are dreptul de a practica activitatea de broker de asigurare începând cu data înregistrării în Registrul brokerilor de asigurare.

Art. 3. — Societatea comercială prevăzută la art. 1 are obligația să depună la Comisia de Supraveghere a Asigurărilor copii ale documentelor privind plata ratelor primelor de asigurare aferente contractului de asigurare de răspundere civilă

profesională, pe măsura achitării acestora, să deschidă Jurnalul asistenților în brokeraj și să înscrie în Registrul intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări personalul propriu, conform Ordinului președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 10/2007 pentru punerea în aplicare a Normelor privind Registrul intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Societatea are obligația prezentării la Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, în termen de 60 de zile de la primirea prezentei decizii, a copiei contractului de administrare/mandat și a copiei contractului de muncă încheiat cu doamna Badea Diana Anemarie, conform prevederilor art. 6 alin. (1) și (2) din Normele privind autorizarea brokerilor de asigurare și/sau reasigurare, precum și condițiile de menținere a acesteia, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 15/2010.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Angela Toncescu

București, 18 iulie 2011.
Nr. 498.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

CIRCULARĂ**privind punerea în circulație, în scop numismatic, a unei monede din aur
dedicate aniversării a 140 de ani de la nașterea lui Nicolae Iorga**

Art. 1. — În conformitate cu prevederile Legii nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, Banca Națională a României va pune în circulație, în scop numismatic, începând cu data de 25 iulie 2011, o monedă din aur dedicată aniversării a 140 de ani de la nașterea lui Nicolae Iorga.

Art. 2. — Caracteristicile monedei din aur sunt următoarele:

Valoare nominală	100 lei
Metal	aur
Titlu	900‰
Formă	rotundă
Diametru	21 mm
Greutate	6,452 g
Calitate	proof
Cant	zimțat

Aversul prezintă un moment din istoria României — intrarea domnitorului Mihai Viteazul în Alba Iulia suprapusă peste

coperta unei lucrări de istorie scrise de Nicolae Iorga, inscripția în arc de cerc „ROMANIA”, stema României, anul de emisiune „2011” și valoarea nominală „100 LEI”.

Reversul prezintă portretul lui Nicolae Iorga și semnătura acestuia, inscripția în arc de cerc „140 DE ANI DE LA NASTERE” și anii între care a trăit savantul: „1871” și „1940”.

Art. 3. — Monedele din aur, ambalate în capsule de metacrilat transparent, vor fi însoțite de broșuri de prezentare a emisiunii numismatice, redactate în limbile română, engleză și franceză. Broșurile includ certificatul de autenticitate, pe care se găsesc semnăturile guvernatorului Băncii Naționale a României și casierului central.

Art. 4. — Monedele din aur din emisiunea numismatică „Aniversarea a 140 de ani de la nașterea lui Nicolae Iorga” au putere circulatorie pe teritoriul României.

Art. 5. — Punerea în circulație, în scop numismatic, a acestor monede din aur se realizează prin sucursalele regionale București, Cluj, Iași și Timiș ale Băncii Naționale a României.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 18 iulie 2011.
Nr. 24.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

